

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte - Nadejda Toma,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Anatolie Țurcan, Victor Boico,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Cuciuc Anatolie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iulie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Cuciuc Anatolie XXXXX, născut la *XXXXX*,
originar din s. *XXXXX*, r-nul *XXXXX*,
domiciliat în mun. *XXXXX*, str. *XXXXX*,
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 19.10.2016-26.07.2017;

instanța de apel: 25.08.2017-20.12.2017;

instanța de recurs: 27.02.2018-05.06.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iulie 2017, Cuciuc A. a fost condamnat în baza art. 310 alin. (2) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani și în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, ceea ce

constituie 20 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Cuciuc A. a comis falsificarea probelor în procesul penal și depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe: acesta, activând în calitate de ofițer superior de urmărire penală al Direcției nr. 2 din cadrul Direcției Generale Urmărire penală a Centrului Național Anticorupție (CNA), numit prin ordinul Directorului CNA, nr. XXXXX din 19.12.2012, fiind persoană publică, căreia în cadrul CNA în virtutea acestei funcții i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese materiale și personale, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, astfel Cuciuc A. fiind în exercițiul funcției deținute, a exercitat urmărirea penală în cauza penală nr. XXXXX de învinuire a lui Fiodorv Iu. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c); 42 alin. (5), 326 alin. (3) lit. a); 328 alin. (1) Cod penal și a lui Chibac I. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), 324 alin. (1); 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, în cadrul căreia la 17.06.2012 a recunoscut în calitate de corp delict 16 bancnote cu valoarea nominală de 500 euro fiecare, cu seriile și nr. după cum urmează: X 10430898554; X 05246123186; X 04432209284; X 04575898586; X 06461269436; X 02186322014; X 04436510177; X 07391815112; X 06461269445; X 02819774108; X 07298371982; N 45020940726; X 03405346238; X 06320925353; X 08031177839, X 08448338837, care la 19.06.2012 au fost împachetate și sigilate într-un plic și transmise pentru păstrare în contabilitatea CNA (CCCEC).

La 20.03.2014, ofițerul superior de urmărire penală a DGUP a CNA, Cuciuc A., a primit pentru păstrare corpul delict, plicul sigilat în care se aflau bancnotele menționate: în perioada de timp 20.03.2014-05.03.2015, data exactă nefiind stabilită, Cuciuc A., contrar prevederilor art. 26 alin. (1) lit. g) al Legii nr. 110/2015 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercițiul funcțiilor și activităților publice și în domeniul accesului la informații de interes public și în domeniul accesului la informații de interes comercial și industrial, care-l obligau să asigure integritatea tuturor documentelor și materialelor primite și gestionate în exercițiul funcției și încălcând prevederile art. 160 și art. 161 Cod de procedură penală, depășindu-și în mod vădit atribuțiile de serviciu a înlocuit bancnotele cu nominalul de 500 euro, corp delict la cauza penală cu alte 16 bancnote cu valoarea nominală de 500 euro cu seria și nr. după cum urmează: X 03401129576; X 02555464304; X 08986236149; N 21055277442; X 08811220907; X 03616286474; X 02036845082; X 07281223553; X 09488646785; N 24063559392; X 08115491261; X 06319896554; X 05152453211; X 04495761731; X 05894759324; X 10425097001, bancnote pe care le-a împachetat și sigilat într-un plic.

În continuarea acțiunilor sale ilegale, la solicitare a transmis acest plic la aproximativ ora 10⁴⁰, procurorului în Procuratura Anticorupție, Ivanov M., pentru prezentarea și examinarea acestora în cadrul ședinței de judecată în judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, în cadrul ședinței de judecată, care a avut loc la aceeași dată, ora 11¹⁰, fiind desigilat plicul de către acuzatorul de stat și examinate cele 16 bancnote, s-a stabilit că acestea nu corespund după serie și număr cu bancnotele recunoscute ca corp delict în cauza penală nr. XXXXX.

Ca rezultat al acțiunilor ofițerului de urmărire penală a CNA, Cuciuc A. au fost cauzate daune considerabile intereselor publice manifestate prin perturbarea procesului de înfăptuire a justiției, care are drept scop examinarea completă obiectivă și sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei precum și de identificare atât a circumstanțelor care dovedesc vinovăția inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Barbacar A. în numele inculpatului, care a solicitat achitarea acestuia deoarece la examinarea cauzei în fond, nu a fost dovedită, probată vinovăția lui în comiterea infracțiunilor imputate.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a menționat că, faptele expuse de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire nu corespund realității, iar în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, deoarece dânsul nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal, or, norma respectivă prevede răspunderea penală pe faptul falsificării probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală, procuror sau de către apărătorul admis în procesul penal. Potrivit ordonanțelor de punere sub învinuire inculpatul a fost acuzat că în perioada 20.03.2014-05.03.2015 a înlocuit bancnotele cu nominalul de 500 Euro în cauza penală nr. XXXXX, cauză penală în care inculpatul a efectuat urmărirea penală. Important fiind faptul că, urmărirea penală în cauza penală nr. 2012036401 a fost finisată în luna iunie 2012, iar potrivit procesului-verbal de transmitere la păstrare a corpurilor delict din 18.06.2012, corpurile delict au fost transmise spre păstrare la contabilitatea CNA. Convingerile procurorului precum că la 20.03.2014 lui Cuciuc A. i-au fost transmise spre păstrare corpurile delict sunt vădit nejustificate, or, la data respectivă autenticitatea corpurilor delict nu a fost verificată. Totodată, în perioada 20.03.2014-05.03.2015, Cuciuc A. nu efectua urmărirea penală în cadrul cauzei penale nr. XXXXX.

Partea apărării a reiterat că, rezultând din conținutul ordonanței de punere sub învinuire din 29.09.2016 (circumstanțe care nu s-au schimbat după data de 15.05.2015), din care rezultă că în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal, se constată cu certitudine faptul că

normele imperative citate supra au fost ignorate integral, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, or, la 15.05.2015, procurorul, în aceleași circumstanțe și condiții identice nu i-a comunicat despre faptul încadrării acțiunilor sale și în temeiul art. 328 Cod penal.

Alegațiile procurorului expuse în ordonanța de punere sub învinuire din 29.09.2016 precum că „(...) a fost perturbat procesul de desfășurare a justiției (...)”, este o prezumție vădit nejustificată, or, procesul la care face referință procurorul nu a fost finisat și nu există o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Rezultând din dispozițiile art. 159, 160 Cod de procedură, se constată faptul că inculpatul, după finisarea urmăririi penale și transmiterii dosarului procurorului, nu a avut obligațiunea de a asigura păstrarea corpurilor delicate.

Astfel, acuzarea nu a prezentat careva probe, acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, în sensul probării învinuirii lui Cuciuc A., ordonanța de punere sub învinuire este ilegală și abstractă-acțiunile învinuitului nefiind individualizate de către procuror, învinuirea este expusă în mod neclar și abstract.

Prin urmare, apărare a specificat că, vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin cumulul de probe prezentate de către procuror și cercetate în instanța de judecată. Faptul că inculpatul ar fi acționat cu intenție directă la comiterea infracțiunilor incriminate constituie doar o presupunere neîntemeiată a instanței de judecată.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017 a fost admis parțial apelul declarat, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Cuciuc A., a fost achitat pe capătul de acuzare încriminat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și condamnat în baza art. 310 alin. (2) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 6 00 unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

5. Instanța de apel a reținut că, învinuirea înaintată inculpatului în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daunele considerabile cauzate *intereselor publice* și, prin urmare, dat fiind că, sintagma respectivă a fost declarată neconstituțională, prin *Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin. (1) din Codul penal*, rezultă că, în acțiunile inculpatului lipsește semnul constitutiv a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal - *urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice*.

Totodată, instanța de apel a notat că, pornind de la condițiile legale și necesare la formularea unei învinuiri, ținând cont de jurisprudența CtEDO cu referire la „*acuzății penale precise*” - art. 6 CoEDO, în raport cu circumstanțele constatate în cadrul examinării cauzei, se deduce că partea acuzării a formulat o învinuire abstractă și imprecisă pe art. 328 alin. (1) Cod penal.

Astfel, examinând ordonanța de punere sub învinuire din data de 15.05.2015 și ordonanța de punere sub învinuire din data de 29.09.2016, se constată faptul că circumstanțele cazului indicate în text sunt identice, urmărirea penală intentată în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal, a fost intentată în baza aceluiași temeiuri în care a fost intentată urmărirea penală în temeiul art. 310 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că, cele indicate de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire din 29.09.2016 în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal, reprezintă o dublă învinuire în privința inculpatului.

Astfel, instanța de apel, analizând toate argumentele și probele, apreciindu-le conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a conchis că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în dispoziția art. 310 alin. (2) Cod penal, deoarece inculpatul a comis falsificarea probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală.

Deliberând asupra chestiunii privind măsura de pedeapsă instanța de apel a reținut că, inculpatul anterior nu a fost condamnat, antecedentele penale nu are, la evidența medicului narcolog nu se află, este căsătorit, are la întreținere 2 copii minori. Careva circumstanțe atenuante sau agravante în baza art. 76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite. Astfel, raportând cele menționate la inculpatul, instanța a considerat posibil de a-i aplica pedeapsa sub formă de amendă cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 cinci ani.

Totodată, instanța de apel a considerat că sunt întrunite condițiile aplicării retroactivității legii penale la stabilirea pedepsei cu amendă, dat fiind faptul că la data comiterii infracțiunii acționa legea penală mai favorabilă inculpatului, anume prevederile art. 64 alin. (2) Cod penal, care stabilea că mărimea unei unități convenționale este de 20 lei.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recursuri ordinare procurorul și avocatul în numele inculpatului, care solicită:

procurorul, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă următoarele argumente:

- decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală în partea achitării inculpatului pe art. 328 alin. (1) Cod penal;

- instanța de apel a ignorat circumstanțele de fapt și de drept, că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată și organul de urmărire penală corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 310 alin. (2) Cod penal și art.328 alin. (1) Cod penal la data comiterii faptei;

- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate pe deplin a fost demonstrată în cadrul urmăririi penale și prin probele din cadrul cercetării judecătorești a primei instanței, cât și a instanței de apel în cadrul cercetării judecătorești, unde au fost verificate prin citire;

- instanța de apel nu a respectat în deplină măsură prevederile art. 101 alin. (1), 394 alin. (1) pct. 1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, prin ce s-au comis erori de drept;

- instanța de apel greșit a admis apelul declarat de partea apărării și din motivele expuse, partea acuzării consideră că hotărârea emisă pe caz urmează a fi casată cu menținerea fără modificări a sentinței.

avocatul Barbacar A., invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel în partea condamnării inculpatului în baza art. 310 alin. (2) Cod penal, ca fiind neîntemeiate, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și *descrise în pct. 3. al prezentei decizii*, adăugător menționând următoarele:

- la examinarea cauzei de către instanțele de fond nu a fost dovedită, probată vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor incriminate;

- învinuirea formulată de către procuror este abstractă;

- înregistrările video ridicate de la bancă nu demonstrează că mijloacele bănești schimbate sunt acelea care inculpatul le-a transmis procurorului pentru a le prezenta în instanța de judecată, este doar o coincidență, deoarece cu o zi înainte a planificat procurarea ușilor și nu putea ști că a doua zi procurorul va cere plicurile cu bani;

- faptele expuse de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire nu corespund realității, iar în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminare, ultimul nefiind subiect al infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal, or, norma respectivă prevede răspunderea penală pe faptul

falsificării probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală, procuror sau de către apărătorul admis în procesul penal;

- potrivit ordonanțelor de punere sub învinuire, inculpatul a fost acuzat de aceea că în perioada de timp 20.03.2014-05.03.2015 a înlocuit bancnotele cu nominalul de 500 euro în cauza penală nr. 2012036401, cauză penală în care a efectuat urmărirea penală;

- urmărirea penală în cauza penală nr. XXXXX a fost finisată în luna iunie 2012, iar potrivit procesului-verbal de transmitere la păstrare a corpurilor delictive din data de 18.06.2012, corpurile delictive au fost transmise spre păstrare la contabilitatea CNA;

- convingerile procurorului precum că la 20.03.2014 lui Cuciuc A. i-au fost transmise spre păstrare corpurile delictive sunt vădit nejustificate, or, la data respectivă autenticitatea corpurilor delictive nu a fost verificată;

- în perioada 20.03.2014-05.03.2015, inculpatul nu efectua urmărirea penală în cadrul cauzei penale nr. XXXXX;

- conform art. 4§1 al Protocolului nr. 7 adițional la CoEDO, nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat;

- CtEDO, în cauza *Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c. Allemagne din 12.02.2001*, a menționat că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații;

- rezultând din dispozițiile art. 159, 160 Cod de procedură, se constată faptul că inculpatul, după finisarea urmăririi penale și transmiterii dosarului procurorului, nu a avut obligațiunea de a asigura păstrarea corpurilor delictive;

- vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin cumulul de probe prezentate de către procuror și cercetate în instanța de judecată. Faptul că inculpatul ar fi acționat cu *intenție directă* la comiterea infracțiunilor incriminate constituie doar o presupunere neîntemeiată a instanței de judecată, or, rezultând din probele prezentate de către procuror în instanța de judecată se atestă faptul că nu a fost prevăzută modalitatea de păstrare a corpurilor delictive, iar la CNA lipsește "camera" de păstrare a corpurilor delictive.

6.1. În cauză dată nu au fost depuse referințe.

7. Judecând recursurile ordinare în baza materialelor cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de avocatul Barbacar A. în numele inculpatului Cuciuc A. urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul procurorului urmează a fi admis, din următoarele considerente.

7.1. Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

În acest context, revenind la textul recursului declarat de partea apărării, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia invocă temeiurile de drept stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, totodată semnalând și pct. 15) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

În esență, recurentul critică hotărârea adoptată de instanța ierarhic inferioară din motiv că aceasta nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, or, în opinia apărării ele demonstrează indubitabil nevinovăția inculpatului de cele incriminate prin actul de sesizare a instanței.

De asemenea, titularul dreptului de recurs susține că, în perioada 20.03.2014-05.03.2015, inculpatul nu efectua urmărirea penală în cadrul cauzei penale nr. 2012036401, iar înregistrările video ridicate de la bancă nu demonstrează că mijloacele bănești schimbate sunt anume acelea care inculpatul le-a transmis procurorului pentru a le prezenta în instanța de judecată.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel a fost în drept și,

de fapt, întemeiat a dispus condamnarea lui Cuciuc A. pe episodul incriminat în baza art. 310 alin. (2) Cod penal, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Or, Colegiul penal lărgit a statuat asupra acestei concluzii reieșind din cele ce urmează.

Relevant este de menționat că la această etapă a procedurilor instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal lărgit nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea soluției adoptate în privința lui Cuciuc A.

Totodată, în același context, se remarcă că în cadrul procesului penal aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cît și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce urmează a fi dată în urma acestei activități.

Cu toate acestea, instanța de recurs reiterează că chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării recursului.

Mai mult, raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal lărgit specifică că instanța de apel corect a ajuns la concluzia în partea condamnării inculpatului în baza art. 310 alin. (2) Cod penal și just a apreciat probele administrate în cauză.

Astfel, Colegiul lărgit susține că soluția instanței de apel în partea condamnării lui Cuciuc A. în baza art. 310 alin. (2) Cod penal, este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii de *falsificare a probele în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală*, faptele acestuia corect fiind încadrate în partea respectivă conform prevederilor art. 310 alin. (2) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează *latura subiectivă* ale acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele anexate la materialele cauzei,

acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanțelor de fond.

Or, inculpatul depășindu-și în mod vădit atribuțiile de serviciu a înlocuit bancnotele cu nominalul de 500 euro, recunoscute ca corp delict pe cauza penală nr. **XXXXX**, cu alte 16 bancnote, cu valoarea nominală de 500 euro, pe care le-a împachetat și sigilat într-un plic.

Cu referire la temeiul prevăzut de pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, invocat în recursul ordinar declarat, Colegiul atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel în partea recunoașterea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Mai mult ca atât, recursul ordinar nu conține o motivare în baza cărei norme urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului Cuciuc A. decât cele incriminate, enunțate supra, respectiv în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunilor incriminate, Colegiul lărgit nu întrevide necesitatea expunerii asupra reîncadrării acțiunilor acestuia într-o altă normă penală.

Reieșind din argumentele sus-menționate, Colegiul lărgit conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Revenind la conținutul recursului declarat Colegiul lărgit va respinge alegațiile recurentului cu referire la faptul că, în perioada 20.03.2014-05.03.2015, inculpatul nu efectua urmărirea penală în cadrul cauzei penale nr. **XXXXX**, or, legătura inculpatului de corpul-delict pe cauza penală nr. **XXXXX**, a continuat de fapt și de iure și după transmiterea cauzei procurorului, cât și instanței de judecată, întru îndeplinirea obligațiilor de serviciu ce rezultă din prevederile art. 26 alin. (1) lit. g) al Legii nr. 1104 cu privire la Centrul Național Anticorupție, care-l obligau pe inculpat să asigure integritate tuturor documentelor și materialelor primite și gestionate în exercițiul funcției și a obligațiilor rezultate din prevederile art. 160 și art. 161 din Codul de procedură penală, ce se referă la luarea măsurilor de asigurare a păstrării corpurilor delictive respective la indicația procurorului.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent în partea condamnării inculpatului în baza art. 310 alin. (2) Cod penal, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în *pct. 5. al prezentei decizii*, soluție, care este susținută și

de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune (*cauza CtEDO Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

Totodată, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce probele pertinente și concludente, analizate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate.

La capitolul incidenței temeiului semnalat de recurent și prevăzut de pct. 15) alin. (1) art. 427 Codul de procedură penală, Colegiul penal relevă că, cauzele CtEDO la care face referire recurentul, au avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză. Astfel, prevederile art. 6 CoEDO, în speță nu sunt aplicabile.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, decizia instanței de apel în partea condamnării inculpatului în baza art. 310 alin. (2) Cod penal, cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor art. 6 CoEDO.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erorile de drept invocate de recurent, care ar impune casarea deciziei adoptate în sensul solicitat.

7.2. Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea acuzării consideră, că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală în partea achitării inculpatului pe art. 328 alin. (1) Cod penal și necesită a fi casată parțial în baza temeiurilor invocate în dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, or, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Investită cu atribuția de a verifica legalitatea hotărârii contestate atât în fapt, cât și în drept, instanța de recurs constată că în speța dată instanța de apel a admis o eroare, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, și anume, adoptând o hotărâre de achitare, ea trebuia să indice clar care temeiuri legale au stat la baza achitării lui Cuciuc A.

Așadar, analizând în continuare conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit menționează că instanța de apel a dispus achitarea inculpatului pe episodul incriminat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, bazându-se pe temeiul

prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, motivând soluția adoptată sub prisma prevederilor art. 14 alin. (2) Cod penal.

În sensul dat, instanța de apel a constatat că, *"(...) în speță lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod Penal, și anume, lipsesc urmările prejudiciabile, daunele în proporții considerabile, adică cuantumul acestui prejudiciu cauzat intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice (...), în urma acțiunilor întreprinse de către Cuciuc Anatolie au fost comise acțiuni de depășire a atribuțiilor de serviciu, dar aceste acțiuni nu pot fi încadrate în art. 328 Cod penal, pe motiv că nu poate exista concurs ideal între infracțiunile prevăzute de art. 328 și 310 Cod penal, or, infracțiunea prevăzută de art. 310 alin. (2) Cod penal reprezintă caz particular de exces de putere, iar art. 328 Cod penal, reprezintă normă generală în raport cu cea indicată (pct. 5.8 și 5.9 din HP Curții Supreme de Justiție al RM, nr. 7 din 15.05.2017)".*

Având o asemenea motivare, se impune o altă soluție, nu de achitare pe art. 328 alin. (1) Cod penal, dar de încetare a procesului penal, or, încadrarea în norma respectivă este una de prisos.

Totodată, în contradicție cu soluția adoptată de prima instanță, instanța de apel în partea motivată a deciziei a reținut că, *"(...)prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017, a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alin.(1) al art.328 Cod penal (...), prin urmare, dat fiind că, sintagma respectivă a fost declarată neconstituțională, rezultă că, în acțiunile inculpatului lipsește semnul constitutiv a infracțiunii prevăzute de art.328 alin. (1) Cod penal - urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice."*

În contextul dat, Colegiul penal lărgit consideră că, în cazul declarării excepției de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 328 alin. (1) Cod penal, instanța de apel urma să înceteze procesul penal pe acest capăt de acuzare, pe motiv că *există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, în temeiul art. 391 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală.*

Or, în corespundere cu art.10 alin. (1) Cod penal, *legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, aplicabil și în speța dată.*

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel indicând în conținutul hotărârii de achitare, temeiul de achitare prin prisma art. 14 alin. (2) Cod penal în coroborare cu art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, care prevede că *fapta incriminată inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, mai indică totodată și faptul că "(...)prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017, a fost declarat neconstituțional textul*

„intereselor publice sau” din alin.(1) al art.328 Cod penal”, ceea ce reprezintă o motivare necorespunzătoare a unei hotărâri de achitare adoptate în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Drept urmare, Colegiul constată că, soluția adoptată de instanța de apel nu a fost motivată corespunzător, existând contradicții în conținutul deciziei, fapt ce nu corespunde prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

În concluzie, Colegiul penal lărgit indică că la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 413 Cod de procedură penală, să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Cuciuc Anatolie.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017 în latura penală, în partea achitării lui *Cuciuc Anatolie* XXXXX pe art. 328 alin. (1) Cod penal și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii contestate se mențin.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, în partea dispunerii rejudecării cauzei, în rest, este irevocabilă, pronunțată integral la 05 iulie 2018.

Președinte
Judecătorii

Nadejda Toma
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Victor Boico